

Rok 1900.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 9. maja 1900.

Treść: M 82. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia przedażni sądowej w Bernie.

§ 2.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 7. maja 1900,

tyczące się ustanowienia przedażni sądowej w Bernie.

Na zasadzie artykułu XLI. ustawy wprowadzającej Ordynację egzekucyjną (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78), rozporządza się w wykonaniu §§. 274, ust. 2 i 280, ust. 3 Ordynacji egzekucyjnej:

Ustanowienie przedażni sądowej i jej zakres działania.

§. 1.

Do sprzedawania ruchomości fizycznych sądowinie zajętych, znajdujących się na obszarze gminy miasta Berna, ustanawia się lokal licytacji publicznych (predażnię sądową).

Predażnia sądowa zostaje pod kierownictwem i nadzorem c. k. Sądu powiatowego miasta Berna.

Służba i sprawowanie czynności w przedażni urządzone będą instrukcją przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzoną.

§. 2.

Ruchomości fizyczne sądowinie zajęte, znajdujące się w gminach należących do okręgu c. k. Sądu powiatowego berneńskiego dla okolicy Kartuzy-Krakowa Pole, Hussowice, Zidenice, Julianów, Czernowice, Komarow, Steinmühl i Żabowreski, mogą

być sprzedawane w przedażni sądowej, jeżeli wniosek co do sprzedaży w przedażni czyni wierzyciel egzekwujący lub obowiązany.

Sąd może stronie proponującej polecić, żeby sposobem zaliczki złożyła odpowiednią kwotę na zabezpieczenie kosztów przywozu do przedażni, tudzież kosztów odesłania nawiązania, gdyby to było potrzebne.

§. 3.

Nadto można sprzedawać w przedażni sądowej:

1. ruchomości fizyczne znajdujące się na obszarze gminy miasta Berna a należące do masy upadkowej, jeżeli postępowanie upadkowe toczy się w sądzie tutejszo-krajowym, sprzedaż zaś odbyć się ma sposobem przepisany w postępowaniu egzekucyjnym (§§. 142, 145 O. e.);

2. ruchomości fizyczne sądowinie zajęte, które nadesłane będą c. k. Sądom powiatowym berneńskiemu dla miasta i berneńskiemu dla okolicy w celu sprzedania przez licytację lub z wolnej ręki (§§. 268 i 274 O. e. i §§. 390 i 393 regulaminu).

§. 4.

Do przedażni sądowej nie przyjmuje się i tamże nie sprzedaje się:

- przedmiotów palnych i łatwo wybuchających;
- przedmiotów z nieszkodliwą, w których panują lub panowały choroby zaraźliwe, dopóki nie odbędzie się przepisane odwietrzenie;
- przedmiotów onieczyszczonych lub robactwem obsiadłych, dopóki nie zostaną wyczyszczone;

- d) przedmiotów, do których pomieszczenia choćby tylko częściowego, lokale przedażni nie wystarczają (np. wielkich składow towarów, większych maszyn itp.);
- e) przedmiotów, które się prędko psują i z reguły także zwierają żywych.

Sprzedaż w przedażni sądowej.

§. 5.

Czy sprzedaż ma odbyć się w przedażni sądowej, o tem stanowi Sąd egzekucyjny (c. k. Sąd powiatowy berneński dla miasta lub berneński dla okolicy, §§. 272, ust. 1, i 289 O. e.). Z zastrzeżeniem wyjątku wynikającego z §. 2, sprzedaż w przedażni może być zarządzona z urzędu lub na wniosek.

Co do sprzętów domowych i wszelkich takich rzeczy, których wartość jest nader mała w stosunku do kosztów, jakich wymagały sprowadzenie tych przedmiotów do przedażni a według okoliczności odesłanie ich napowrót, sprzedaż ich w przedażni może być zarządzona tylko w takim razie, jeżeli można przywieźć je i odwieźć przy sposobności przewozu innych przedmiotów bez kosztów lub z małymi kosztami (§. 281 O. e.).

§. 6.

W przedażni sprzedaje się przez licytację. Licytacja odbywać się może według mas egzekucyjnych (upadkowych) lub według grup przedmiotów, tak, że przedmioty tego samego rodzaju, do rozmaitych mas należące, mogą być licytowane jednocześnie, lecz każdy z osobna. W tym ostatnim przypadku co do każdej masy spisać należy osobny protokół.

Do licytowania pewnych grup przedmiotów tego samego rodzaju mogą być wyznaczone z góry poszczególne dni każdego tygodnia lub każdego miesiąca.

§. 7.

Zamiast pewnej godziny można w razie potrzeby wyznaczyć do licytacji czas kilku godzin, np. przykład: Licytacja odbywać się będzie we czwartek dnia 7. czerwca w czasie pomiędzy godziną 8 a 12 przedpołudniem.

§. 8.

Jeżeli na licytacji w przedażni nie zaofiarowano za jakieś przedmioty kwoty wyrównywającej cenę wywołania a drogą sprzedaży z wolnej ręki można uzyskać cenę kupna większą od kwoty zaofiarowanej, przedmioty te można sprzedać w przedażni z wolnej ręki (§. 280, ust. 2 i 3 O. e.).

Pod tym względem nie rozróżnia się, czy kwota największa za ten przedmiot na licytacji zaofiarowana wyrównywa najmniejszej dopuszczalnej cenie (§. 277 O. e.), czy jest od niej mniejsza. W razie sprzedaży z wolnej ręki, nie wolno sprzedać rzeczy poniżej połowy wartości szacunkowej, jeżeli zaś największa kwota, na licytacji zaofiarowana, przenosiła połowę wartości szacunkowej, nie wolno jej sprzedać poniżej tej kwoty zaofiarowanej.

Zarządzając sprzedaż w przedażni, winien Sąd egzekucyjny orzec na wniosek lub z urzędu, czy w danym razie przedmioty mają być w przedażni w myśl pierwszego ustępu z wolnej ręki sprzedaż. Orzeczenie to może być na wniosek i później wydane; wniosek jednak podać należy do Sądu egzekucyjnego najpóźniej w przededniu licytacji.

Zezwalając na sprzedaż z wolnej ręki w przedażni, winien Sąd egzekucyjny oznaczyć zawsze cenę, poniżej której przedmioty nie mogą być na licytacji przysądzone.

§. 9.

Pod względem sprzedaży przedmiotów nadanych Sądowi powiatowemu berneńskiemu dla miasta lub berneńskiemu dla okolicy do sprzedania z wolnej ręki i sprzedawanych w przedażni (§. 3, l. 2), obowiązują postanowienia §. 268 O. e. Przepis §. 8, ustęp 1 rozporządzenia niniejszego, tyczący się ceny sprzedaży, nie stosuje się do takich sprzedaży z wolnej ręki.

§. 10.

Jak długo przedmioty, umieszczone w przedażni celem sprzedania z wolnej ręki, mogą tam być pozostawione, postanawia to i ogłasza perydycznie z góry na pewien okres Sąd powiatowy berneński dla miasta ze względu na stan czynności i miejsce do rozporządzenia służące. Z reguły termin do sprzedaży z wolnej ręki nie powinien przekraczać dni czternastu. Sąd rzeczążny może jednak w poszczególnym przypadku wyznaczyć do sprzedaży z wolnej ręki termin krótszy od wyznaczonego pospolicie terminu do zachowywania, jeżeli to okazuje się potrzebne ze względu na jakość przedmiotu lub dla innych powodów rzeczowych.

§. 11.

Licytacje i sprzedaży z wolnej ręki odbywają się w przedażni tylko w dniach powszednich.

§. 12.

Przedmioty przeznaczone na sprzedaż przystawić należy do przedażni z reguły na trzy, najpóźniej

zaś na dwa dni przed dniem licytacji. Kosztowności i wszelkie inne rzeczy wartościowe, w kancelaryi sądowej lub w urzędzie depozytowym zachowywane, przynosić należy do przedażni z reguły dopiero w samym dniu licytacji.

Przedmioty skądinąd nadesłane, które mają być w przedażni sprzedane z wolnej ręki, odnieść należy bezzwłocznie do przedażni.

§. 13.

Przedmioty obejmować ma dla przewiezienia do przedażni i oddawać przedażni, organ egzekucyjny.

Przeniesienie do przedażni celem sprzedania nie jest zarządzeniem wzięcia w zachowanie (§. 259 O. e.), przeto też wniosku o sprzedanie w przedażni nie należy uważać za wniosek o zachowanie połączony z wnioskiem o sprzedanie.

§. 14.

Zarządzając sprzedaż w przedażni (§. 5, ust. 1) należy orzec, że organ egzekucyjny winien w czasie wyznaczonym w §. 12 zabrać przedmioty zajęte celem ich sprzedania i odstawić do przedażni.

Do późniejszego wniosku, żeby zaniechać przewiezienia przedmiotów do przedażni, można przychylić się tylko w tym razie, jeżeli zarazem postępowanie przedażne lub egzekucyjne zostaje wstrzymane lub odroczone.

Oglądanie przedmiotów w przedażni umieszczonej.

§. 15.

Chcącym kupować, wolno w godzinach czynności oglądać przedmioty w przedażni umieszczonej.

Koszta przewozu i zachowania. Ubezpieczenie.

§. 16.

Koszta przewozu ponosi na razie Rząd a interesowani obowiązani są zwrócić je według taryfy przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierzonej.

Aż do dalszego zarządzenia, strony nie są obwiązane zwracać innych kosztów, jakie Rząd ponosi przez zachowywanie i sprzedaż przedmiotów w przedażni.

Odpowiedzialność za przedmioty sprzedawać się mające w przedażni bierze na siebie Rząd od chwili objęcia ich do przewozu.

Przedmioty te należyubezpieczyć od pożaru.

Zwrót kosztów przewozu.

§. 17.

Koszta przewozu (§. 16) są kosztami sprzedawy sądowej i stosownie do §. 286, ust. 2 O. e. (§. 288 O. e.) mają być zwrócone z kwoty przez sprzedaż uzyskanej.

Jeżeli egzekucja lub postępowanie sprzedawne zostaną wstrzymane, koszta przewozu ściągnąć należy od egzekwującego wierzyciela. Kilku wierzycieli sprzedaż popierających, ponosić mają koszta w stosunku swoich wykonalnych wierzytelności.

Mając te koszta obliczyć, uwzględnia się wierzytelności wykonalne zawsze tylko w sumie, czyli dając dziesięć koron lub krotność dziesięciu koron, z zaokrągleniem na najbliższą wyższą krotność. Wierzytelności mniej niż dziesięć koron wynoszących nie bierze się na uwagę. Oblicza się przez zsumowanie kapitałów, odsetek i kosztów.

§. 18.

Te koszta przewozu, których nie zaspakaja się przez potrącenie z sumy przez sprzedaż uzyskanej, ściągać należy według przepisów, tyczących się ściągania kosztów komisji sądowych.

Składowe od przedmiotów, których nabywca nie zabrał.

§. 19.

Ten, który przedmioty kupił na licytacji lub z wolnej ręki, obowiązany jest objąć te przedmioty niezwłocznie a najpóźniej nazajutrz po licytacji lub sprzedawy. Od przedmiotów nie objętych w czasie właściwym, winien nabywca opłacić składowe od rozpoczęcia się drugiego dnia po licytacji lub sprzedawy. Z tą chwilą kończy się odpowiedzialność Rządu za przedmiot sprzedany (§. 16, ustęp 3). Nadto Sąd egzekucyjny ma prawo oddać przedmioty na niebezpieczeństwo i koszt nabywcy trzeciej osoby w zachowanie.

Wysokość składowego ustanowiona będzie w taryfie przez Ministerstwo sprawiedliwości zatwierdzonej.

Odwołanie napowrót przedmiotów niesprzedażnych.

§. 20.

Przedmioty, które nie zostały sprzedane ani na licytacji, ani z wolnej ręki w terminie do tego

wyznaczonym, zwrócić należy obowiązanemu (zachowawcy).

Zwrócenie zarządza się i uskutecznia z urzędu.

Koszta odesłania napowrót zaspokoić ma wieczysty egzekwujący (§. 17, ustęp 2 i 3).

Z uskuteczeniem zwrotu kończy się odpowiedzialność Rządu (§. 16, ustęp 3).

Zachowywanie w przedażni. (Zachowywanie dobrowolne).

§. 21.

O ile miejsce lokalu na to pozwoli, można ruchomości sądowinie zajęte oddawać do przedażni w celu zarządzenia ich zachowania. Do takiego zachowywania stosują się przepisy §. 259 O. e.; zachowywanie w przedażni ma to znaczenie co zachowywanie w zakładzie zostającym pod nadzorem publicznym.

Przedmioty w §. 4 oznaczone, są wyłączone od przyjmowania do zachowywania w przedażni.

Najdłuższe dopuszczalne trwanie zachowywania ustanawia i ogłasza peryodycznie z góry na pewien okres ze względum na miejsce do rozporządzenia służące Sąd powiatowy berneński dla miasta. Trwanie zachowywania może być wyjątkowo

w poszczególnych przypadkach z ważnych powodów na wniosek przedłużone.

Za takie zachowywanie uiszczać należy opłaty. Wysokość opłat ustanowiona jest w taryfie przez Ministerstwo sprawiedliwości załatwionej. Pod względem ściągania i prawa pierwszeństwa tych opłat obowiązują postanowienia §§. 17 i 18 niniejszego rozporządzenia.

Opłaty przypadające za zachowywanie przed licytacją uchylone, ściągnąć należy od egzekwującego wierzyciela stosownie do §. 18go niniejszego rozporządzenia (§. 259 O. e.).

Pod względem kosztów przywozu (odwozu napowrót) tych przedmiotów do przedażni, stosują się odpowiednio postanowienia §§. 16, ustęp 1, 17, 18 i 20 niniejszego rozporządzenia.

Wejście w wykonanie.

§. 22.

Predażnią sądową w Bernie otwiera się dnia 1. czerwca 1900 w Bernie, przy ulicy Salzamts-gasse Nr. 2 a.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzą w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Spens r. w.